

1219 – 19. desember

Han som oppreiste Kristus fra de døde, skal også gjøre deres dødelige legemer levende ved sin Ånd som bor i dere. Rom 8: 11.

Han skal gjøre deres dødelige legemer levende. Disse ordene viser at nettopp våre egne legemer som blir lagt ned i jorden, skal igjen reises opp ved Guds allmakt og bli gjort levende. Men da skal de være så forandret og forherliget at de ikke er de samme som før.

Dette var åpenbart for Job. Han sa: «Etter at denne min hud er blitt ødelagt, skal jeg i mitt kjød få se Gud». Og profeten Jesaja sier: «Dine døde skal bli levende og stå opp igjen med legemene. Våkn opp og rop av glede, dere som ligger under jorden. For din dogg er grønne markers dogg, og jorden skal gi fra seg de døde».

Hver sjel skal på den siste dag gjenforenes med sitt eget legeme, det han her i livet brukte til å gjøre godt eller ondt med, som han tjente Gud eller djevelen med.

Her i livet var legemet sjelens organ eller verktøy. Da må det også delta i den herlighet eller de plager som venter denne sjelen i den nye verden. Alt etter som hvert enkelt menneske har levd i mørkets rike og tjent synden, eller i Kristi rike og da gjort det gode for hans skyld.

Men så skal altså de legemene som er stått opp, være så forvandlet at de skal passe til det livet de skal gå inn til i evigheten. «Dette forgjengelige skal ikles uforgjengelighet».

Og de som har vært forenet med Kristus og hans ånd, skal da bli lik Kristi forklarede legeme. Her i livet har vi båret bildet av den første Adam, som var av jorden og derfor var jordisk. Men så skal vi i oppstandelsen bære den andre Adams bilde, som er himmelsk.

I Fil 3 leser vi om Kristus: «Han skal forvandle vårt forgjengelighetslegeme så det blir likedannet med hans herlighetslegeme ved den kraft han har til også å legge alle ting under seg».

Da Kristus ble forklaret på berget leser vi at ansiktet hans «skinte som solen, og hans klær ble hvite som lyset». På samme måte, etter Kristi egne ord, skal «de rettferdige stråle som solen i sin Fars rike». Å, Herre, øk vår tro!

Oppstandelsens hemmelighet og herlighet er så uendelig mye større enn noe menneske kan fatte. Så den som vil prøve å forstå dette med sin forstand, vil bare bli stående fast i mørke natten av tvil og vantro.

Her er det om å gjøre at vi «vet på hvem vi tror». Vet og tror at Gud er allmektig og sannferdig. For da vet vi også hvordan det vil gå i oppstandelsen. Men det er nok også nødvendig å be Gud mer enn én gang om troens gave!

Ved sin Ånd som bor i dere. For å underbygge budskapet ennå mer, gjentar apostelen her hva de også kan ha som grunn for sin visshet om en herlig oppstandelse; dette at Guds Ånd alt bor i dem.

Han sier m. a. o.: Tenk; Gud har jo alt gitt dere sin Ånd! Legemene deres har jo alt her på jorden vært et Guds tempel, hvor han har bodd og virket gjennom, som han har rensset og helliggjort. Så må da dette også vitne om at han tenker å gjøre noe herlig ut av dem!

Det ville være å nedvurdere Den Hellige Ånds makt og ære om disse hans templer, deres legemer, for alltid bare skulle legges i ruiner og bli til intet. Tenk grundig over dette!

Det er vel og bra at du i alle fall tror vi har en udødelig sjel. Men så er spørsmålet hvordan du forholder deg til alt Guds ord. For det er langt fra det samme om du tror alt Guds ord, eller om du bare tror det du anser sannsynlig, og derimot tviler på alt annet.

For da har du alt gått bort fra troens vei, og kan ikke på Skriftens grunn lenger si at du tror, bare tror på Herrens ord! Du tenker i stedet det du selv vil, det din ynkelige fornuft og oppfatninger dikterer deg.

Vi må huske at det er ikke sjelene, men helt klart legemene Herren så titt gir oss løfter om og sier: «Jeg skal oppreise det på den siste dag».

Du kan nok ikke forstå hvordan et legeme som er smuldret opp i graven eller brent til aske, skal kunne vekkes opp. Eller hvordan havet skal kunne gi tilbake sine døde. Men forstår du da hvordan Gud en gang skapte alle ting av intet, eller hvem som gav ham materialet han trengte til alt dette? Svar ham på de spørsmålene han stilte til Job: «Hvor var du da jeg la grunnvollene for jorden?»

Bøy deg for Den Høye, for Den Evige Majestet, og bekjenn at du forstår ingen ting, og at han er Den Allmektige, som gjør under! Be om et streif av hans lys, og se så på alt han har gjort for oss da han sendte sin Sønn, sitt ord, sine nådemidler, sin Ånd.

Og tenk så etter om ikke alt dette vitner om at han også tenker å herliggjøre oss både til legeme og sjel. Da vil du nok også bekjenne at «han som i kraft av en evig pakts blod førte vår Herre Jesus, sauenes store hyrde, opp fra de døde», – han skal også reise sitt folks legemer opp ved sin Ånd som bor i dem.